

NAŻYĆ SIĘ (1) *vb pf*

na-, [nã-].

fut 2 sg nażywiesz się. ◇ [3 sg nażyje się. ◇ *praet* 3 sg m nażył się.]

Sł stp brak, *Cn notuje*, *Linde XVI(XVIII) – XVIII w.*

Pf od „żyć” z formantem *na-* + *się* wyrażającym dosyt; *explere naturam satietate vivendi Cn*: [Vixit, dum vixit bene. Nażył się y przeżył/ kiedy żył dobrze. *TerentMatKęł Qv*; Ten dopiero chce żyć/ á ow się iuż nażył y dożyć długo był ná świecie. *CiceroBBud 32 (Linde)*; gdy się iuż człowiek náżyje/ przychodzi słuźny čás śmierci. *CiceroBBud 36.*]

Zwrot: »do wolej się nażyć«: *Cum multum diuquae vixeris*, Gdy się do wolej náżywiesz. *Mącz 91a*; [*ProtKonterfet D2*].

Formacje współrdzenne cf ŻYĆ.

MP